

# Acció Ciutadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

## L'hora de la democràcia

**P**ER a totes les aspiracions sincerament humanes arriba, en el transcurs del temps, la seva hora.

Per a nosaltres ha arribat, ara, l'hora de la democràcia. No podem encara, i és natural, bellugar-nos dintre aquesta hora amb aquella sobrietat i responsabilitat peculiars dels pobles cultes. Ens manca un principal factor i aquest és la cultura. A casa nostra mai hem tingut cap possibilitat de formar el nostre esperit sota el mestratge de cap escola de civisme. Com a poble no passem d'ésser, encara, uns *provincians* de l'imperi del desordre integral i si diem integral és perquè no acertem veure cap coordinació serena en les nostres coses. Obrem, en la vida, sense aquella mínima comprensió que precisa, per a coneixer el vertader anhel de la majoria; obrem obeint a l'exclusiu impuls de la nostra manera d'ésser sense fixar-nos si, aquesta, està d'acord amb les normes més elementals de la decència pública, i això és perquè, en l'ordre individual, ens manquen aquells coneixements que poden fer possible una harmonia i que únicament adquirirem, el dia que, plenament convençuts, ens decidim a fer possible l'anhen d'imbuir-nos del vertader sentit d'aquell precepte dèlfic, que meravellà a Sòcrates, i que deia, "coneix-te a tu mateix."

Ha arribat per a nosaltres, hem dit, l'hora de la democràcia, nosaltres però no som encara demòcrates. Per la força d'una voluntat, que les circumstàncies dels nostres dolors feren quasi homogènea, obtinguèrem un instrument de govern que pot esdevenir la guia de la nostra progressió. Per a esdevenir-ho manca però una cosa, i aquesta és, que la cultura del poble estigui d'acord amb la realitat humana de les coses, si és així, coneixedors com serem de la nostra vertadera procedència i de les relacions existents del nostre esperit amb les coses exteriors, caminarem, amb pas ferm, i estarem possessionats d'aquella energia i aquell entusiasme que dóna la defensa de les coses justes, i conquerirem, fatalment, fatalitat prevista donada la nostra decissió, totes aquelles garanties que precisen per arribar a una etapa de justícia i per tant de felicitat en aquest món.

Compendrem, ademés, la necessitat d'oposar-nos d'una manera decidida, però també humana, a tots els desviaments interessats, inconfessablement, a pertorbar la marxa de la majoria.

Ha arribat l'hora de la democràcia, ara cal que ens en sabem fer dignes.—A. DOT-ARXÉ.

olot, 12 de desembre 1931.—any II.—núm. XCII.  
redacció i administració: concentració republicana

**val 15 cts.**